FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (andra avdelningen i utökad sammansättning)

den 10 maj 2006 *

I mål T-279/03,

Galileo International Technology LLC, Bridgetown (Barbados),

Galileo International LLC, Wilmington, Delaware (USA),

Galileo Belgium SA, Bryssel (Belgien),

Galileo Danmark A/S, Köpenhamn (Danmark),

Galileo Deutschland GmbH, Frankfurt am Main (Tyskland),

Galileo España, SA, Madrid (Spanien),

Galileo Frankrike SARL, Roissy-en-France (Frankrike),

Galileo Nederland BV, Hoofdorp (Nederländerna),

Galileo Nordiska AB, Stockholm (Sverige),

* Rättegångsspråk: franska.

Galileo Portugal Ltd, Alges (Portugal),

Galileo Sigma Srl, Rom (Italien),

Galileo International Ltd, Langley, Berkshire (Förenade kungariket),

The Galileo Co., London (Förenade kungariket),

Timas Ltd, Dublin (Irland),

företrädda av C. Delcorde, J.-N. Louis, J.-A. Delcorde och S. Maniatopoulos, avocats, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av N. Rasmussen och M. Huttunen, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaterna A. Berenboom och N. Van den Bossche, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

talan dels om att kommissionen skall förpliktas att upphöra att använda ordet Galileo för ett gemenskapsprojekt avseende ett satellitbaserat enhetligt system för radionavigation och att upphöra att uppmuntra andra att använda detta ord, dels att sökandena skall ersättas för den skada dessa har lidit genom att kommissionens användning och främjande av användningen av detta ord, vilket sökandena påstår vara identiskt med varumärken och firmanamn som dessa har registrerat,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

(andra avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden J. Pirrung samt domarna A.W.H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová och S. Papasavvas,

justitiesekreterare: handläggaren C. Kristensen,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 30 november 2005,

följande

Dom

Bakgrunden till tvisten

1. *Sökandenas bruk av ordet Galileo*

1 Företagskoncernen Galileo, i vilken sökandebolagen ingår, grundades år 1987 av elva nordamerikanska och europeiska flygbolag. Koncernen hör till de världsledande vad

gäller datatjänster inom sektorerna flygtransport, resor och fritid och inom hotellindustrin, vad gäller att hämta information från databaser rörande utbud, tidtabeller och priser. Koncernens kunder består främst av resebyråer, hotellföretag, biluthyrningsföretag, flygbolag och researrangörer och kryssningsbolag.

2 Ordet Galileo ingår i sökandenas firmanamn ("noms commerciaux" och "raisons sociales") och domännamn. Sökanden Galileo International Technology LLC är innehavare till ett antal olika nationella ord- och bildvarumärken, vilka har registrerats mellan år 1987 och år 1990 och i vilka detta ord utgör antingen det enda elementet eller ingår bland andra, såsom ordvarumärkena GALILEO, vilka registrerats i Frankrike den 17 september 1987, i Tyskland den 18 augusti 1988 och i Spanien den 3 oktober 1988.

3 Sökanden Galileo International Technology LLC innehar dessutom flera gemenskapsvarumärken som har registrerats enligt rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3), i dess ändrade lydelse, vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån). Det rör sig om följande bildvarumärken:

GALILEO
INTERNATIONAL

powered by Galileo

4 Det första av dessa bildvarumärken registrerades den 4 mars 1999 och sedan på nytt den 9 mars 2004, medan det andra registrerades den 20 januari 2000. Sökanden innehar också bildvarumärket GALILEO, vilket registrerades den 1 oktober 2003. Samtliga dessa varumärken registrerades för varor och tjänster i klasserna 9, 16, 35, 38, 39, 41 och 42 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.

5 Dessa gemenskapsvarumärken och nationella varumärken (nedan kallade sökandenas varumärken) har registrerats för bland annat telekommunikationstjänster avseende dataöverföring, datorprogram avseende lufttransporter, fordonsuthyrning och resebokning, underhållning, tjänster inom hotell- och restaurangnäringen samt eldrivna apparater och datorutrustade apparater, datorer, datorprogram och ordbehandlingsprogram.

2. *Kommissionens bruk av ordet Galileo*

6 Den 10 februari 1999 antog kommissionen ett meddelande med titeln "Galileo — Europas deltagande i en ny generation av satellitbaserade navigationstjänster" (KOM (99) 54 slutlig). I detta meddelande, förklarade kommissionen sin avsikt att tillåta att det installeras ett satellitsystem med namnet Galileo som skall uppfylla behoven för civila användare över hela världen vad gäller radionavigation, positionsbestämning och synkronisering. Enligt kommissionen är Galileo förenligt med de två redan existerande systemen – det amerikanska systemet GPS (Global Positioning System) (globalt system för positionsbestämning via satellit) och det ryska systemet Glonass (Global Orbiting Navigation Satellit System) (världsomfattande system för satellitnavigering) – och skulle kunna medföra ett nytt enhetligt system för satellitnavigering: GNSS (Global Navigation Satellit System) (globalt system för satellitnavigering). Redan från början var det tänkt att den privata sektorn skulle bidra till kostnaderna för att genomföra Galileoprojektet.

7 Rådet godkände kommissionens meddelande genom sin resolution av den 19 juli 1999 om Europas deltagande i en ny generation satellitbaserade navigationstjänster — Galileo — Utformningsfasen (EGT C 221, s. 1).

8 Den 22 november 2000 antog kommissionen ett nytt meddelande riktat till rådet och Europaparlamentet rörande Galileo (KOM (2000) 750 slutlig), i vilket kommissionen beskriver vilka resultat som har uppnåtts under utformningsfasen för Galileoprogrammet, ekonomiska och finansiella överväganden och förvaltningsstrukturen. Vad gäller senare faser i programmet anges i meddelandet att satelliter kommer att utvecklas under åren 2001–2005, tillverkas och sättas i omlopp under åren 2006–2007 och att det nya systemet slutligen kommer att kunna utnyttjas för ekonomiska och kommersiella ändamål från och med år 2008.

9 Rådet har i sin resolution av den 5 april 2001 rörande Galileoprojektet (EGT C 157, s. 1) godkänt de element som är nödvändiga för utvecklingsfasen. Rådet har bland annat anmodat kommissionen att inleda en offentlig upphandling i syfte att göra det möjligt för den privata sektorn att delta i projektet och identifiera de kommersiella tjänster som kommer att tillhandahållas inom Galileoprogrammet. Rådet har även understrukit att det är viktigt att den privata sektorn gör sådana bindande finansiella åtaganden att den kan delta i verkställighetsfasen.

10 Rådet har genom rådets förordning (EG) nr 876/2002 av den 21 maj 2002 om bildande av det gemensamma företaget Galileo (EGT L 138, s. 1) på förslag av kommissionen tillämpat artikel 171 EG och bildat nämnda gemensamma företag, vilket har till syfte att dels säkerställa projektets ledning under forsknings-, utvecklings- och demonstrationsfasen av Galileoprogrammet, dels mobilisera de medel som avsatts för detta program. Det gemensamma företagets grundare var Europeiska gemenskapen, företrädd av kommissionen, och Europeiska rymdorganisationen (ESA), varvid privata företag som uppfyller uppställda villkor också kan inträda.

11 Kommissionen har i sitt meddelande till parlamentet och rådet av den 15 oktober 2002, med titeln "Galileoprogrammets utveckling" (EGT C 248, s. 2), angett att Galileoprogrammet kommer att styras av ett privat företag under omlopps- och utnyttjandefaserna. Det gemensamma företaget Galileo kommer därvid att göra en offentlig upphandlig i syfte att välja ett privat konsortium som kommer att få tillstånd att sätta satelliterna i omlopp och utnyttja systemet kommersiellt.

12 Kommissionen har vid förstainstansrätten understrukit att det är av största vikt att införa ett europeiskt system för radionavigation vad gäller teknologi, ekonomi och strategi, eftersom denna teknologi ligger till grund för flera industriella tillämpningsområden. Kommissionen har härvid nämnt transportsystem (bilnavigering), miljöpolitiska åtgärder, planlagstiftning, meteorologi, geologi, anläggningsarbeten, energi, förebyggande av naturkatastrofer eller industrikatastrofer, stöd till civilt katastrofskydd, jordbruksövervakning och personskydd. Enligt kommissionen kommer det framtida systemet att erbjuda:

— En gratis grundtjänst för allmänheten.

— En kommersiell tjänst som kan användas yrkesmässigt.

— En "livsviktig" tjänst vad gäller applikationer där människors liv är i fara, exempelvis vad gäller luft- och sjönavigering.

— En forsknings- och räddningstjänst med syfte att förbättra existerande räddningssystem.

— En tjänst för statliga myndigheter som rör civilförsvar, nationell säkerhet och rättsvårdande myndigheters arbete.

13 Kommissionen har preciserat att kostnaden för utvecklingsfasen beräknas till 1 100 000 000 euro och skall finansieras till lika delar av Europeiska unionen och ESA. Kostnaden för verkställighetsfasen på 2 100 000 000 euro skall huvudsakligen finansieras av den framtida koncessionsinnehavaren för systemet. Vad gäller fasen för kommersiellt utnyttjande har kommissionen vid förstainstansrätten förklarat att denna fas kommer att inledas år 2010.

3. *Kommissionens ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke*

14 Den 21 juni 2002 ansökte kommissionen enligt förordning nr 40/94 om registrering av ett gemenskapsvarumärke i form av ett bildvarumärke i färg. Det rör sig om en stiliserad himlakropp som inspirerats av Europeiska unionens och ESA:s logotyper samt ordet Galileo:

Varumärkesansökan avser "forsknings- och utvecklingstjänster inom området för radionavigation via satellit" i klass 42 i Niceöverenskommelsen.

15 Den 14 mars 2003 framställde sökanden Galileo International LLC invändning mot registrering av detta varumärke enligt artikel 42 i förordning nr 40/94. Harmoniseringsbyråns invändningsenhet avslog denna invändning genom beslut av den 29 september 2005. Sökanden överklagade detta beslut till harmoniseringsbyråns överklagandenämnder.

16 I augusti 2003 ansökte kommissionen och ESA om registrering av emblemet för Galileoprogrammet för radionavigation via satellit vid Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (WIPO) i Genève, i enlighet med Pariskonventionen för industriellt rättsskydd av den 20 mars 1883, senast ändrad i Stockholm den 14 juli 1967 och den 28 september 1979 (Förenta nationernas fördragssamling, volym 828, nr 11847, s. 108, SÖ 1970:60) (nedan kallad Pariskonventionen).

4. *Skriftväxlingen mellan sökandena och kommissionen*

17 Sökandena har i skrivelse av den 30 april 2001 till kommissionen invänt mot att kommissionen använder ordet Galileo för sitt radionavigationsprojekt. De hävdar att detta bruk skadar deras intressen och strider mot deras varumärkesrätter. Kommissionen svarade den 4 februari 2002 och hävdade att dess bruk av ordet Galileo för nämnda projekt inte strider mot sökandenas rättigheter enligt varumärkesrätten.

18 Sökandena och kommissionen har därefter ägnat sig åt en intensiv skriftväxling. Sökandena har vidhållit att kommissionen använder ordet Galileo i ett kommersiellt sammanhang och därmed uppmuntrar andra att göra detsamma, och detta för varor och tjänster som liknar dem som skyddas av sökandenas varumärken. Kommissionen anser å sin sida att Galileo fram till år 2008 kommer att vara ett program för forskning och teknisk utveckling, vilket fram till denna tidpunkt inte kommer att leda till några kommersiella intäkter och att de tjänster som sökandena har varumärkesskydd för helt skiljer sig från positionsbestämning via satellit.

5. *Andra fall av talan och administrativa klagomål som sökandena har väckt parallellt med förevarande tvist*

19 Sökanden Galileo International Technology LLC har vid Tribunal de commerce de Bruxelles väckt talan mot att det belgiska företaget Galileo Industries använder ordet Galileo. Nämnda företags bolagsändamål är att delta i utvecklingen av verksamheter inom rymdindustrin och ägs av de viktigaste europeiska industriföretag som berörs av Galileoprogrammet. Tribunal de commerce har genom dom av den 1 september 2003 ogillat talan i målet och bland annat förklarat att sökandens verksamhet skiljer sig från Galileo Industries verksamhet. Sökanden har överklagat detta beslut. Överklagandet har ännu inte avgjorts av Cour d'appel de Bruxelles.

20 Sökanden Galileo International Technology LLC har dessutom framställt olika invändningar vid harmoniseringsbyrån mot ansökningar om registrering av varumärken som innehåller ordet Galileo. Ansökningarna har ingivits av det tyska bolaget Astrium. Astrium är ett dotterbolag till European Aeronautic Defense and Space Company (EADS) och är ett av de största europeiska företagen inom rymdnavigering och berörs även det av Galileoprogrammet.

21 Samma sökande har slutligen yrkat att Landgericht München (Tyskland) dels skall förbjuda Astrium att använda ordet Galileo vad avser olika varor och tjänster, dels förklara att Astrium är skadeståndsskyldigt för den skada som detta bruk orsakar sökanden. Nämnda domstol har bifallit yrkandet genom att i beslut av den 17 februari 2004 förklara att verksamheterna i fråga liknar varandra och varumärkena är ägnade att förvilla. Detta beslut har fastslagits genom Oberlandesgericht Münchens dom av den 13 januari 2005, vilken har vunnit laga kraft sedan Astriums överklagande ogillats genom Bundesgerichshofs dom av den 24 november 2005.

Förfarandet och parternas yrkanden

22 Sökandena har väckt talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 5 augusti 2003.

23 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (andra avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet utan att vidta föregående åtgärder för bevisupptagning. Rätten ställde emellertid ett antal frågor, vilka parterna besvarade inom föreskriven frist. Förstainstansrätten beslutade dessutom, efter att ha berett parterna tillfälle att yttra sig, att hänskjuta målet till den andra avdelningen i utökad sammansättning.

24 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 30 november 2005.

25 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall

— förbjuda kommissionen att

— använda ordet Galileo vad rör projektet angående ett satellitbaserat system för radionavigation,

— direkt eller indirekt uppmuntra andra att använda detta ord inom ramen för detta projekt,

— medverka i att andra använder detta ord,

— förplikta kommissionen att betala sökandena, vilka handlar gemensamt och solidariskt, 50 000 000 euro i skadestånd för den skada dessa har lidit,

— i andra hand, för det fall att kommissionen fortsätter att använda ordet Galileo, förplikta denna att betala sökandena 240 000 000 euro,

— förplikta kommissionen att från det datum då denna talan väcktes betala dröjsmålsränta beräknad på grundval av Europeiska centralbankens referensränta höjd med två punkter,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

26 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa talan, i den del denna bygger på intrång i varumärken, firmanamn och domännamn,

— ogilla talan i övrigt,

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättsfrågan

27 Förstainstansrätten anmärker att sökandenas yrkanden om förelägganden och skadestånd enligt artiklarna 235 och 288 andra stycket EG bygger på dels intrång i deras rättigheter enligt artikel 5.1 b i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1, svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178, nedan kallat direktivet), och i huvudsak enligt artikel 9.1 b i förordning nr 40/94, dels intrång i deras firmanamn och domännamn, vilka skyddas av artikel 8 i Pariskonventionen.

1. *Upptagande till sakprövning*

Parternas argument

28 Kommissionen hävdar att talan inte kan upptas till sakprövning, eftersom vissa delgrunder inte uppfyller kraven på klarhet och precision.

29 I den mån sökandena hävdar att kommissionen har gjort intrång i deras nationella varumärken, understryker kommissionen att även om sökandena har räknat upp de varumärken som de hävdar berörs av förevarande tvist – närmare bestämt 204 varumärken registrerade i olika länder, varav 24 länder är medlemsstater i gemenskapen – har de inte preciserat vilka nationella bestämmelser som de hävdar att kommissionen har åsidosatt. Kommissionen menar att man i avsaknad av sådana preciseringar inte kan begära att kommissionen skall behöva gissa vilka nationella bestämmelser som eventuellt har åsidosatts.

30 Vad avser gemenskapsvarumärken har sökandena inte angett varför ett intrång i något av dessa varumärken skulle leda till att gemenskapen skall anses skadeståndsskyldig. De har i synnerhet inte åberopat de särskilda bestämmelserna i artikel 9.1 b i förordning nr 40/94.

31 Sökandena har vidare inte förklarat på vilket sätt deras firmanamn och domännamn påverkas. I den mån sökandena grundar sig på artikel 8 i Pariskonventionen, har de underlåtit att hänvisa till relevanta bestämmelser i nationell lagstiftning, varigenom denna konvention har införlivats i nationell rätt och att ange varför gemenskapen skulle vara bunden av en konvention som denna inte har biträtt.

32 Kommissionen gör slutligen invändning om rättegångshinder vad avser yrkandena att förstainstansrätten skall rikta förelägganden mot densamma. EG-fördraget ger nämligen inte gemenskapsdomstolarna sådan behörighet.

33 Sökandena har invänt att även om de inte har gjort preciserade hänvisningar till nationell lagstiftning, har kommissionen inte haft någon svårighet att förstå tvisteföremålet eller att förbereda sitt försvar på lämpligt sätt.

34 Vad gäller artikel 8 i Pariskonventionen hävdar sökandena att denna bestämmelse ställer upp principen om skydd för firmanamn, vilken är bindande för samtliga medlemsstater. Kommissionen har gjort sig skyldig till en rättsstridig åtgärd genom att inte beakta denna bestämmelse.

35 Vad gäller svarandenas yrkanden att förstainstansrätten skall förbjuda kommissionen att använda ordet Galileo, anser sökandena att detta inte på något sätt innebär en inblandning i kommissionens politiska eller administrativa behörighetssfär. Det handlar bara om att se till att ett felaktigt beteende upphör och att hindra att skadan blir större.

Förstainstansrättens bedömning

Huruvida ansökan uppfyller kraven på klarhet och precision

36 Enligt artikel 21 första stycket och artikel 53 första stycket i domstolens stadga och artikel 44.1 c i förstainstansrättens rättegångsregler skall varje ansökan innehålla uppgifter om tvisteföremålet och en kort framställning av grunderna för talan. Dessa uppgifter skall vara tillräckligt klara för att göra det möjligt för svaranden att förbereda sitt försvar och för rätten att pröva talan, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter. För att garantera rättssäkerheten och en god rättskipning krävs, för att en talan skall kunna tas upp till sakprövning, att de väsentligaste faktiska och rättsliga omständigheter som talan grundas på åtminstone kortfattat, men på ett konsekvent och begripligt sätt, framgår av innehållet i själva ansökan (förstainstansrättens dom av den 29 januari 1998 i mål T-113/96, Dubois och Fils mot rådet och kommissionen, REG 1998, s. II-125, punkt 29, och av den 10 april 2003 i mål T-195/00, Travelex Global and Financial Services och Interpayment Services mot kommissionen, REG 2003, s. II-1677, punkt 26).

37 För att uppfylla dessa krav skall en ansökan om ersättning för skada som har vållats av en gemenskapsinstitution innehålla uppgifter som gör det möjligt att fastställa vilket handlande sökanden lägger institutionen till last och skälen till att han anser att det finns ett orsakssamband mellan detta handlande och den skada som han påstår sig ha lidit samt arten och omfattningen av denna skada (domen i det ovan i punkt 35 nämnda målet Travelex Global and Financial Services och Interpayment Services mot kommissionen, punkt 27).

— Nationella varumärken, gemenskapsvarumärken och varumärken registrerade i länder som inte är medlemmar i gemenskapen

38 Vad gäller sökandenas invändningar om intrång i nationella varumärken framgår det av ansökan att de vill få fastställt att gemenskapen är skadeståndsskyldig, för att kunna få ersättning för den skada som de påstår sig ha lidit, nämligen att deras nationella varumärken har förlorat sin huvudsakliga verkan och värde. Kommissionen är enligt sökandena ansvarig för denna skada som de menar har sin grund i bruket av bildvarumärket Galileo. Kommissionen har orsakat denna skada bland annat genom att inte beakta dessa varumärkesrätter, enligt definitionen i artikel 5.1 b i direktivet.

39 Enligt artikel 5.1 b i direktivet ger det registrerade varumärket innehavaren rätt att "förhindra tredje man, som inte har hans tillstånd, att i näringsverksamhet använda ... kännetecken som på grund av sin identitet eller likhet med varumärket och identiteten eller likheten hos de varor och tjänster som täcks av varumärket och kännetecknet kan leda till förväxling hos allmänheten, inbegripet risken för association mellan kännetecknet och varumärket".

40 Förstainstansrätten anser att sökandenas hänvisning i ansökan till artikel 5.1 b i direktivet är tillräckligt klar och precis, vad gäller de 24 varumärken som är registrerade i gemenskapens medlemsstater. Artikel 5.1 i direktivet innebär

nämligen en harmonisering inom gemenskapen vad gäller regler för vilka rättigheter som ett varumärke medför, och den definierar den ensamrätt som tillkommer varumärkesinnehavarna inom gemenskapen (domstolens dom av den 16 juli 1998 i mål C-355/96, Silhouette International Schmied, REG 1998, s. I-4799, punkt 25, och av den 12 november 2002 i mål C-206/01, Arsenal Football Club, REG 2002, s. I-10273, punkt 43). Gemenskapens medlemsstater var skyldiga att införliva denna bestämmelse i nationell rätt och kommissionen har inte invänt mot påståendet att detta införlivande har skett fullständigt, vad gäller de 24 varumärkena, vilka omfattas av direktivet.

41 Förstainstansrätten kan därför inte förklara att invändningarna i fråga inte kan upptas till sakprövning på grund av att sökandena inte har preciserat vilka nationella bestämmelser som de anser har åsidosatts. Förstainstansrätten ogillar därför invändningen om rättegångshinder på denna punkt.

42 Vad gäller de 178 varumärken som har registrerats i länder som inte är medlemsstater i gemenskapen räcker inte sökandenas hänvisning till direktivet som lösning på problemet avseende bristen på precisering vad gäller art och räckvidd för de varumärkesrätter som de hävdar att de åtnjuter enligt lagstiftning i länder som inte är medlemmar i gemenskapen. Eftersom sökandena inte har uttalat sig i denna fråga, har svaranden inte kunnat förbereda sitt försvar, och förstainstansrätten kan inte avgöra målet vad gäller den skada som sökandena hävdar att de har åsamkats genom intrång i dessa varumärkesrätter.

43 Talan kan således inte upptas till sakprövning vad gäller delgrunden om åsidosättande av dessa rättigheter. Sökandena har dessutom som svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten medgett att de inte kan åberopa rättigheter som följer av varumärken som har registrerats i tredje länder.

— Välkända varumärken

44 Sökandena har i punkt 40 i sin replik gjort gällande att deras varumärken är välkända. I den del som sökandena därvid syftar på vad som gäller enligt artikel 5.2 och 5.5 i direktivet, anser förstainstansrätten att det är tillräckligt att erinra om att denna bestämmelse endast syftar till att göra det möjligt för medlemsstaterna att dels föreskriva starkare skydd för välkända varumärken, i fall där det inte föreligger någon likhet mellan varorna eller tjänsterna i fråga, dels förbjuda att ett kännetecken används i andra syften än att utmärka varor eller tjänster. Sökandena har i ansökan inte tydligt uttalat sig om på vilket sätt deras varumärken är välkända och vilket särskilt skydd som de åtnjuter enligt någon stats nationella lagstiftning på detta område.

45 Även om det är möjligt att sökandens varumärken är välkända och har påverkats av kommissionens beteende, så har sökandena inte anfört en grund som uppfyller kraven på precision. Talan kan således inte upptas till sakprövning vad gäller delgrunden om åsidosättande av artikel 5.2 och 5.5 i direktivet.

— Gemenskapsvarumärkena

46 Sökandena har i ansökan omnämnt sina fem "gemenskapsvarumärken och ansökningar om registrering av gemenskapsvarumärken" och åberopat "intrång i Galileo International Technologys varumärkesrätter och de rättigheter som följer av att de har ansökt om registrering av gemenskapsvarumärken". I en fotnot på sida 57 hänvisas uttryckligen till "förordning [...] nr 40/94".

47 Även om artikel 9.1 b i förordning nr 40/94 inte uttryckligen nämns i ansökan, har sökanden åtminstone implicit åberopat de rättigheter som följer av denna bestämmelse. Enligt fast rättspraxis skall dessutom ett misstag vad gäller en hänvisning till tillämplig lagstiftning inte leda till att invändning inte kan upptas till sakprövning, om föremålet för talan och en kortfattad framställning av grunderna för denna framgår tillräckligt klart av ansökan (domstolens dom av den 7 maj 1969 i mål 12/68, X mot Commission de contrôle, 12/68, REG 1969, s. 109, punkterna 6 och 7, och förstainstansrättens dom av den 10 oktober 2001 i mål T-171/99, Corus UK mot kommissionen, REG 2001, s. II-2967, punkt 36). Förstainstansrätten anser att det av detta följer att en sökande inte heller är skyldig att uttryckligen ange vilken särskild rättsregel som en invändning grundas på, under förutsättning att dennes argumentation är tillräckligt klar för att motparten och gemenskapsdomstolen utan svårigheter kan avgöra vilken regel det handlar om.

48 Artikel 9.1 b i förordning nr 40/94 ger innehavaren av ett gemenskapsvarumärke samma rättigheter som innehavaren av ett nationellt varumärke har enligt artikel 5.1 b i direktivet. Det är den senare bestämmelsen som sökandena flera gånger har åberopat i ansökan. Kommissionen har inte misstagit sig vad gäller sökandenas avsikt att hänvisa till gemenskapsrättsliga varumärken, eftersom denna i punkt 50 i sitt svaromål uttryckligen har hänvisat till artikel 9 i förordning nr 40/94.

49 Av detta följer att sökandena har åberopat artikel 9.1 b i förordning nr 40/94 på ett sätt som uppfyller nämnda krav på precision och invändningen kan således upptas till sakprövning.

— Firmanamn och domännamn

50 Enligt sökandena skyddas deras "raison social" gemensamt med deras "nom commercial", medan deras domännamn utgör ett specialfall av nyttjande av deras "nom commercial". När sökandena har tillfrågats vad de menar med detta

påstående, har de preciserat att artikel 8 i Pariskonventionen endast rör skydd för "nom commercial", medan "raisons sociales" skyddas enligt andra nationella rättsregler. Sökanden har tillagt att de genom sin talan har velat understryka att även om endast ett "nom commercial" i inskränkt mening är skyddat enligt nämnda artikel 8, påverkas även deras rättigheter avseende deras "rasions sociales".

51 Vad avser påståendet att sökandenas "raisons sociales" och domännamn påverkas, konstaterar förstainstansrätten att sökandena inte har anfört några andra uppgifter än detta rena påstående. Sökandena har särskilt inte framfört några som helst uppgifter om vilka nationella rättsregler som de anser har åsidosatts eller om enligt vilka allmänna, för medlemsstaternas rättsordningar, gemensamma principer som gemenskapen, i enlighet med artikel 288 andra stycket EG, skall ersätta den påstådda skadan. Dessa invändningar uppfyller inte nämnda krav på precision och kan således inte upptas till sakprövning.

52 Vad gäller sökandenas skydd för sina "noms commerciaux", i den mening som avses i artikel 8 i Pariskonventionen, konstaterar förstainstansrätten att ett "nom commercial" utgör en immaterialrättslig rättighet enligt nämnda bestämmelse och att World Trade Organisations (WTO) medlemmar är skyldiga att skydda densamma enligt avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (nedan kallat TRIPs- avtalet) (domstolens dom av den 16 november 2004 i mål C-245/02, Anheuser-Busch, REG 2004, s. I-10989, punkterna 91–96).

53 Även om WTO:s medlemmar, bland vilka gemenskapens medlemsstater ingår, är skyldiga att skydda ett "nom commercial", anges i artikel 8 i Pariskonventionen bara att "firma skall, vare sig den ingår fabriks- eller handelsmärke eller icke, utan villkor av anmälan åtnjuta skydd i samtliga [länder i vilka konventionen är tillämplig]".

54 Denna bestämmelse ger inte tillräcklig ledning om i vilken omfattning och enligt vilka villkor ett "nom commercial" är skyddat, utan innebär bara ett krav på att sådant skydd måste införas. Den kan således inte anses medföra en harmonisering av reglerna om vilka rättigheter som är förknippade med ett "nom commercial".

55 Artikel 8 i Pariskonventionen gör det — till skillnad från artikel 5 i direktivet, som just ger en exakt definition av "Rättigheter som är knutna till ett varumärke", varför en hänvisning till denna artikel kan ersätta ett åberopande av tillämplig lagstiftning i medlemsstaterna (se punkt 40 ovan) —, enligt nämnda bestämmelses ordalydelse vid extensiv tolkning, möjligt för olika nationella lagstiftare att införa olika ordningar för olika typer av skydd, varvid det bland annat föreskrivs villkor om viss minsta användning av eller viss minsta kännedom om firmanamnet (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 52 nämnda målet Anheuser-Busch, punkt 97).

56 Sökandena har, på en fråga från förstainstansrätten rörande det skydd som följer enligt artikel 8 i Pariskonventionen, inte åberopat någon särskilt angiven nationell lagstiftning som ger tillräckligt skydd för deras "nom commercial" och som kommissionen påstås ha åsidosatt.

57 Förstainstansrätten anser därför att, även om relevanta nationella regler om skydd för rättigheter som omfattas av TRIPs-avtalet skall tillämpas mot bakgrund av lydelsen i och syftet med de berörda bestämmelserna i detta avtal (domen i det ovan i punkt 52 nämnda målet Anheuser-Busch, punkt 55), kan sökandena inte med framgång göra gällande denna skyldighet i förevarande sammanhang, eftersom de inte har åberopat och förtydligat vilka nationella regler det handlar om.

58 Eftersom bestämmelserna i TRIPs-avtalet inte har direkt effekt, är de inte heller av sådant slag att de medför rättigheter för de enskilda som dessa kan göra gällande vid gemenskapsdomstolen (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 52 nämnda målet Anheuser-Busch, punkt 54) oavsett vad som gäller enligt eventuella nationella regler.

59 Delgrunden om åsidosättande av artikel 8 i Pariskonventionen kan således inte upptas till sakprövning.

Yrkandena om att kommissionen skall föreläggas att upphöra med sina påstått rättsstridiga åtgärder

60 I den del sökandena yrkar att kommissionen skall förbjudas att använda ordet Galileo i samband med projektet rörande ett satellitbaserat system för radionavigation, har kommissionen hänvisat till fast rättspraxis enligt vilken gemenskapsdomstolen inte ens i en tvist rörande skadestånd kan utfärda förelägganden gentemot en gemenskapsinstitution, eftersom detta skulle innebära ett intrång i förvaltningsmyndighetens behörighet (domstolens dom av den 18 april 1991 i mål C-63/89, Assurances du crédit mot rådet och kommissionen, REG 1991, s. I-1799, punkt 30, förstainstansrättens dom av den 27 juni 1991 i mål T-156/89, Valverde Mordt mot domstolen, REG 1991, s. II-407, punkt 150, förstainstansrättens beslut av den 1 juni 1999 i mål T-71/99, Meyer mot kommissionen, REG 1999, s. II-1727, punkt 13, och av den 14 januari 2004 i mål T-202/02, Makedoniko Metro och Michaniki mot kommissionen, REG 2004, s. II-181, punkt 53).

61 Kommissionen har tillagt att det enligt artikel 288 andra stycket EG endast är möjligt att utdöma skada för gången tid och att domstolen inte har behörighet att utfärda förelägganden i syfte att hindra rättsstridiga gärningar i framtiden. Förbudet att använda ett namn kan inte betraktas som ersättning för skada in natura. Ett sådant förbud skulle visserligen förhindra att den påstådda skadan fortgår men skulle inte leda till att redan uppkommen skada ersätts.

62 Förstainstansrätten erinrar härvid om att "[v]ad beträffar utomobligatoriskt ansvar skall gemenskapen ersätta skada, som orsakats av dess institutioner eller av dess anställda under tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar" enligt artikel 288 andra stycket EG. Denna bestämmelse rör både villkoren för att utomobligatoriskt skadeståndsansvar

ansvar skall uppstå och i vilken omfattning sådan skada skall ersättas. Enligt artikel 235 EG är domstolen behörig "att avgöra tvister om sådant skadestånd som avses i artikel 288 andra stycket".

63 Av dessa två bestämmelser följer att gemenskapsdomstolen — i motsats till vad som gällde enligt artikel 40 första stycket i det tidigare EKSG-fördraget, enligt vilken bestämmelse ersättning i pengar var huvudregel men ersättning in natura inte utesluten ☒ är behörig att ålägga gemenskapen att ersätta skada på vilket sätt som helst, förutsatt att detta är förenligt med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar vad gäller utomobligatoriskt skadestånd, däribland ersättning in natura, i förekommande fall genom påbud eller förbud.

64 Vad gäller varumärken är direktivets syfte att registrerade nationella varumärken skall åtnjuta samma skydd i samtliga medlemsstater. Enligt artikel 5.1 i direktivet ger ett sådant varumärke innehavaren rätt att "förbjuda tredje man" att använda detsamma. Såsom anmärkts ovan (punkt 40) innebär denna bestämmelse en harmonisering inom gemenskapen vad gäller de rättigheter som följer med ett varumärke.

65 Av detta följer att det enhetliga skydd som innehavaren av ett nationellt varumärke garanteras enligt gemenskapsrätten omfattas av de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar, i den mening som avses i artikel 288 andra stycket EG.

66 Denna slutsats bekräftas i artikel 98.1 i förordning nr 40/94, där det föreskrivs att när svaranden har gjort intrång eller riskerar att göra intrång i ett gemenskapsvarumärke, skall de domstolar som avgör mål rörande gemenskapsvarumärken "förbjuda svaranden att fortsätta intrånget" och vidta åtgärder som syftar till att säkerställa att dess förbud efterlevs. Enligt artikel 249 andra stycket EG har denna förordning allmän giltighet och den är direkt tillämplig i medlemsstaterna.

67 Även om det är korrekt att det enhetliga skyddet för innehavaren av ett varumärke i medlemsstaterna har genomförts genom möjligheten för behöriga nationella domstolar att meddela domar där svaranden förbjuds att göra intrång i den åberopade varumärkesrätten, kan gemenskapen i princip inte undantas vad gäller motsvarande åtgärder i förfarandet som vidtas av gemenskapsdomstolarna, eftersom dessa har ensam behörighet att avgöra talan om skadestånd för en skada som kan tillskrivas gemenskapen (domen i det ovan i punkt 35 nämnda målet Travelex Global and Financial Services och Interpayment Services mot kommissionen, punkt 89).

68 Gemenskapen är definitivt skyldig att följa nämnda skyddsordning, eftersom gemenskapens institutioner är skyldiga att följa hela gemenskapsrätten, däribland sekundärrätten. Kommissionen måste således följa bestämmelserna i direktivet och i förordning nr 40/94, vilka rådet har antagit på kommissionens förslag (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 36 nämnda målet Travelex Global and Financial Services och Interpayment Services mot kommissionen, punkterna 85 och 86, och där omnämnd rättspraxis).

69 I den del kommissionen ifrågasätter att förbudet i fråga verkligen är tillräckligt för att ersätta den påstådda skadan, erinrar förstainstansrätten om att sökandena hävdar att kännetecknet Galileo under lång tid och vid upprepade tillfällen har använts på ett rättsstridigt sätt, vilket innebär ett intrång i deras varumärkesrätter. Syftet med varumärkesrätten är särskilt att tillförsäkra innehavaren ensamrätten att använda varumärket då en vara för första gången förs ut på marknaden och att på detta sätt skydda honom mot konkurrenter som vill missbruka varumärkets ställning och anseende genom att sälja varor som otillbörligen har försetts med detta varumärke (se domstolens dom av den 11 november 1997 i mål C-349/95, Loendersloot, REG 1997, s. I-6227, punkt 22, och där omnämnd rättspraxis).

70 Av detta följer att ett intrång i ensamrätten att använda ett varumärke med nödvändighet medför att varumärket försvagas, vilket innebär en skada för innehavaren.

71 För att helt ersätta skadan är det nödvändigt att innehavaren av varumärket återförsätts i det rättsläge som rådde före intrånget, vilket innebär att intrånget alltid måste bringas att upphöra, oavsett hur stor en eventuell ersättning i pengar blir. Det är just genom sitt yrkande om förelägganden som sökandena försöker få kommissionen att upphöra med sitt intrång i deras varumärkesrätter.

72 Kommissionen har dessutom själv, som svar på en fråga från förstainstansrätten, understrukit att det är omöjligt att tänka sig att denna, om den ådömdes att betala skadestånd ändå skulle bortse från detta beslut i övrigt och fortsätta med åtgärder som förstainstansrätten har förklarat rättsstridiga. Kommissionen anser alltså att den de facto är skyldig att upphöra med ett beteende om gemenskapsdomstolen förklarar att den är skadeståndsskyldig på grund av detta beteende. Ett sådant beslut innebär ett implicit föreläggande för kommissionen.

73 Yrkandena att kommissionen skall föreläggas att sluta att använda ordet Galileo vad avser projektet för ett satellitbaserat system för radionavigation kan således upptas till sakprövning. Kommissionens invändning att dessa yrkanden inte kan upptas till sakprövning skall således avfärdas.

Slutsats

74 Av det ovanstående följer att samtliga yrkanden i talan kan upptas till sakprövning. Samma sak gäller delgrunderna rörande åsidosättande av sökandenas rättigheter enligt artikel 5.1 b i direktivet och artikel 9.1 b i förordning nr 40/94 vad gäller nationella varumärken som är registrerade i medlemsstaterna och gemenskapsvarumärken.

2. *Prövning i sak*

75 Sökandena grundar i första hand sin talan på principen om kommissionens skadeståndsansvar för rättsstridiga åtgärder och i andra hand på principen om kommissionens skadeståndsansvar för lagenliga åtgärder.

Kommissionens skadeståndsansvar för rättsstridiga åtgärder

Inledande anmärkningar

76 Enligt fast rättspraxis förutsätter ett utomobligatoriskt ansvar för gemenskapen, i den mening som avses i artikel 288 andra stycket EG, på grund av dess organs rättsstridiga beteende, att ett antal villkor är uppfyllda, bland annat att det beteende som institutionerna klandras för är rättsstridigt, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan detta beteende och den åberopade skadan (domstolens dom av den 29 september 1982 i mål 26/81, Oleifici Mediterranei mot EEG, REG 1982, s. 3057, punkt 16, och förstainstansrättens dom av den 11 juli 1996 i mål T-175/94, International Procurement Services mot kommissionen, REG 1996, s. II-729, punkt 44, av den 16 oktober 1996 i mål T-336/94, Efisol mot kommissionen, REG 1996, s. II-1343, punkt 30, och av den 11 juli 1997 i mål T-267/94, Oleifici Italiani mot kommissionen, REG 1997, s. II-1239, punkt 20).

77 Om något av dessa villkor inte är uppfyllt, skall talan ogillas i sin helhet, utan att det är nödvändigt att pröva de andra villkoren (domstolens dom av den 15 september 1994 i mål C-146/91, KYDEP mot rådet och kommissionen, REG 1994, s. I-4199, punkterna 19 och 81, och förstainstansrättens dom av den 20 februari 2002 i mål T-170/00, Förde-Reederei mot rådet och kommission, REG 2002, s. II-515, punkt 37).

78 Det rättsstridiga agerande som läggs en gemenskapsinstitution till last skall bestå i en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter (domstolens dom av den 4 juli 2000 i mål C-352/98 P, Bergaderm och Goupil mot kommissionen, REG 2000, s. I-5291, punkt 42).

79 Det avgörande kriteriet för att anse att detta krav är uppfyllt är att den berörda gemenskapsinstitutionen uppenbart och allvarligt har missbedömt gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning.

80 Om denna institution endast förfogade över ett i hög grad begränsat, eller till och med obefintligt, utrymme för skönsmässig bedömning, kan redan den omständigheten att gemenskapsrätten har åsidosatts i sig vara tillräcklig för att det skall vara fråga om en tillräckligt klar överträdelse (förstainstansrättens dom av den 12 juli 2001 i de förenade målen T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 och T-225/99, Comafrica och Dole Fresh Fruit Europe mot kommissionen, REG 2001, s. II-1975, punkt 134, och av den 10 februari 2004 i de förenade målen T-64/01 och T-65/01, Afrikanische Frucht-Compagnie och Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert mot rådet och kommissionen, REG 2004, s. II-521, punkt 71).

81 Det är mot bakgrund av dessa anmärkningar som sökandenas grunder och argument skall prövas.

Parternas argument

82 Sökandena har i sin första delgrund hävdat att kommissionens rättsstridiga beteende som har lett till att de har lidit skada består i att kommissionen har åsidosatt de varumärkesrätter som sökandena har enligt artikel 5.1 b i direktivet. Kommissionen har genom att använda ordet Galileo och uppmana andra att använda detta ord,

utan att ha inhämtat sökandenas tillstånd, gjort intrång, vilket fortgår, i deras varumärkesrätter. Sökandena har vidare åberopat sina gemenskapsvarumärken med stöd av artikel 9.1 b i förordning nr 40/94.

83 De har härvid preciserat att ordet Galileo som kommissionen använder i huvudsak liknar deras varumärken. Deras varumärkens särskiljningsförmåga försvagas därför allvarligt genom kommissionens agerande.

84 Sökandena har även understrukit likheten mellan de varor och tjänster som de själva erbjuder och de som berörs av kommissionens projekt samt att deras respektive målgrupper till stor del är identiska.

85 Sökandena erbjuder nämligen tjänster till flyg-, sjö- och landtransportbranscherna, till hotellbranschen och till slutkonsumenter. Dessa tjänster gör det möjligt att i realtid ta reda på var flygplan i rörelse befinner sig samt få information om flygtidtabeller och lediga platser. Sökandena erbjuder också varor som har samband med dessa tjänster, särskilt datorprogram.

86 Navigeringsprojektet Galileo är riktat till potentiella användare, det vill säga tjänsteföretag, tillverkningsföretag och deras kunder inom väg-, järnvägs-, flyg- och sjötransportbranscherna. Den viktigaste tjänsten som kommer att kunna erbjudas enligt detta projekt är information i realtid rörande ett av dessa transportmedel.

87 Denna tjänst är identisk med de tjänster som sökandena erbjuder och som gör det möjligt att avgöra ett flygplans exakta geografiska position. Likheten avser även varor, eftersom Galileoprojektet innebär att särskilda datorprogram och datorer kommer att utvecklas för att tolka, använda och sprida denna information till konsumenterna.

88 Enligt sökandena föreligger det en risk att den berörda kundkretsen förväxlar deras varumärken med de projekt för vilka kommissionen använder ordet Galileo. Kommissionen har själv understrukit att det europeiska projektet Galileo är av gigantisk vikt, att det kommer att skapa ungefär 140 000 nya arbetstillfällen och att marknaden för anknutna varor och tjänster beräknas uppgå till mer än 9 000 000 000 euro om året från och med år 2010. Sökandena anser att denna utveckling med nödvändighet kommer att medföra att ordet Galileo kommer att användas mer och mer för den teknik som projektet rör.

89 Enligt sökandena avser kommissionen att använda ordet Galileo "i näringsverksamhet", eftersom detta ord har använts vad gäller samtliga tjänster som skall erbjudas genom Galileoprojektet.

90 Sökandena har preciserat att kommissionen och rådet har betonat att Galileoprojektet grundades på ett joint venture med privata investerare och hade ett kommersiellt syfte för att projektet skulle vara ekonomiskt genomförbart. För närvarande arbetar redan ett konsortium med 65 medlemsföretag med tekniska aspekter på projektet och ett antal olika industrikoncerner och bankkoncerner förbereder sig redan för att kunna delta i nästa steg. Under samtliga faser berör Galileoprojektet således viktiga ekonomiska intressen för den privata sektorn.

91 Kommissionen har redan, i samarbete med ESA, skapat det "gemensamma företaget Galileo" (se punkt 10 ovan) och detta företag har till uppgift att verkställa

utvecklings- och godkännandefaserna samt förbereda omlopps- och exploateringsfaserna enligt Galileoprogrammet. Kommissionen har dessutom den 22 maj 2003 publicerat ett meddelande om offentlig upphandling för ett uppdrag, värt 500 000 euro, med syfte att studera hur Galileoprojektet kan integreras i andra navigeringssystem.

92 Kommissionens ansökan om registrering av gemenskapsvarumärket Galileo (se punkt 14 ovan) kan bara förstås, om kommissionen har för avsikt att använda detta varumärke för att särskilja sina varor eller tjänster.

93 Enligt sökandena har kommissionen uppmanat viktiga europeiska industrikoncerner att använda ordet Galileo i varumärken i näringsverksamhet. Bolaget Galileo Industries, mot vilket en av sökandena har väckt talan vid Tribunal de commerce de Bruxelles (se punkt 19 ovan), har exempelvis hänvisat till hur kommissionen använder ordet Galileo. De affärspartners som kommer att ingå i det gemensamma företaget kommer även de med nödvändighet att använda samma ord, och även här är kommissionen ansvarig för att så kommer att ske.

94 Sökandena har i den andra delgrunden hävdat att kommissionen har orsakat dem skada genom att inte utreda existerande varumärken. Den som har för avsikt att använda ett nytt varumärke riskerar att hamna i en situation där en annan person redan har ensamrätt att använda ett identiskt eller liknande kännetecken. Sökandena anser att om kommissionen hade gjort en sådan utredning, hade den fått kännedom om deras varumärkesrätter och lätt kunnat välja ett annat ord för sitt projekt. I vilket fall som helst har kommissionen gjort sig skyldig till ett allvarligt fel genom att fortsätta att använda ordet Galileo, trots att den har informerats om sökandens varumärkesrätter.

95 Kommissionen har svarat att det kännetecken som används för forskningsprogrammet Galileo och de varumärken som sökandena åberopar inte liknar varandra, eftersom kännetecknets viktigaste och särskiljande drag är en stiliserad himlakropp. Kommissionens ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke rör ett mycket speciellt kännetecken (se punkt 14 ovan) för vilket det inte föreligger någon förväxlingsrisk med sökandenas varumärken.

96 Denna ansökan rör dessutom tjänster inom forskning och utveckling, närmare bestämt inom området satellitbaserad radionavigation. Ansökan har ingetts som en ren försiktighetsåtgärd, för att undvika risken att ett privatföretag lägger beslag på detta ord och använder dess renommé, utan grund därför.

97 De varumärken sökandena gör gällande är dessutom inte riktade till allmänheten. Sökandena har endast använt dem i kontakter med en begränsad grupp av yrkesutövare. Deras varumärken är således inte välkända bland konsumenter och slutanvändare.

98 Av detta skäl finns det ingen risk att allmänheten förväxlar de åberopade varumärkena och ordet Galileo som det används för gemenskapsprojektet. De yrkesutövare som sökandena har kontakter med är mycket kunnigare än vanliga konsumenter och har inga svårigheter att förstå att ordet Galileo rör ett europeiskt forskningsprojekt och att särskilja detta ord från sökandenas varumärken.

99 Kommissionen har tillagt att den uteslutande har använt ordet Galileo som en synonym för namnet på gemenskapsprojektet rörande navigering via satellit. Denna användning har aldrig syftat till att göra reklam för en tjänst eller en vara som kan komma att tillhandahållas som resultat av tekniska landvinningar inom ramen för projektet.

100 Det "gemensamma företaget Galileo" har bara skapats för att genomföra forsknings- och utvecklingsfaserna vad avser Galileoprogrammet och innebär ingen kommersiell verksamhet. Företaget sköter bara offentlig upphandling och val av framtida koncessionsinnehavare för systemet.

101 Kommissionen har förnekat att man har uppmuntrat andra att använda ordet Galileo för varor eller tjänster i näringsverksamhet. Det finns exempelvis inget band till bolaget Galileo Industries. Kommissionen har särskilt inte uppmuntrat detta bolag att använda ordet Galileo i sitt varumärke.

102 Vad avser sökandenas andra delgrund bestrider kommissionen att den skulle ha varit lagligt skyldig att göra en varumärkesutredning. Att en sådan inte har genomförts innebär inte i sig ett fel.

Förstainstansrättens bedömning

— Den första delgrunden: Åsidosättande av sökandenas varumärkesrätter

103 Vad avser delgrunden om att kommissionen har åsidosatt sökandenas varumärkesrätter, konstaterar förstainstansrätten att artikel 5.1 b i direktivet och artikel 9.1 b i förordning nr 40/94 innehåller regler med syfte att skapa rättigheter. Dessa bestämmelser är nämligen sådana att sökandena, i deras egenskap av innehavare av varumärken som skyddas enligt direktivet och förordning nr 40/94, ges ensamrätt att, under vissa förutsättningar, förbjuda andra kännetecken som liknar eller är identiska med deras varumärken.

104 Vad avser frågan huruvida kommissionen klart har åsidosatt dessa bestämmelser och de rättigheter som de medför för sökandena, skall det anmärkas att ett sådant åsidosättande förutsätter att alla villkor för att dessa bestämmelser skall vara tillämpliga är uppfyllda i förevarande fall.

105 Förstainstansrätten erinrar härvid för det första om att ett av villkoren för att innehavaren av ett varumärke skall skyddas är att det föreligger en förväxlingsrisk som har sin grund i att de varor eller tjänster som varumärket och kännetecknet i fråga omfattar liknar varandra eller är identiska.

106 Kommissionen kan således endast anses ha åsidosatt artikel 5.1 b i direktivet och artikel 9.1 b i förordning nr 40/94 om sökandena styrker att kommissionen har använt ordet Galileo för varor eller tjänster som liknar eller är identiska med de varor och tjänster som omfattas av sökandenas varumärken.

107 Även om sökandena har styrkt att de själva erbjuder olika tjänster och varor med bruk av sina varumärken som innehåller ordet Galileo, så har de inte gjort det vad avser kommissionens bruk av samma ord.

108 Sökandena har bland annat inte styrkt att kommissionen själv erbjuder varor eller tjänster som har samband med Galileoprojektet.

109 Sökandena har i sina inlagor endast gjort gällande att kommissionens Galileoprojekt är riktat mot "potentiella användare", att det "innefattar utveckling" av särskilda datorprogram, att det "syftar till att tjänster skall kunna erbjudas" och att kommissionen, genom sin ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke, "har för avsikt att använda detta varumärke" för att särskilja varor eller tjänster.

110 Svarandena har som svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten uttryckligen medgett att det ännu inte finns varor och tjänster som har sin grund i tekniska landvinningar inom ramen för kommissionens Galileoprojekt och att sådana varor och tjänster således ännu inte finns tillgängliga, så att privata kunder eller offentliga organ framdeles kan använda dem inom ramen för det satellitbaserade systemet för radionavigation.

111 Förstainstansrätten vill för det andra erinra om att varumärkesinnehavarens skydd mot att någon annan använder kännetecknet i fråga enligt artikel 5.1 b i direktivet och artikel 9.1 b i förordning nr 40/94 endast gäller bruk "i näringsverksamhet".

112 Varumärkesinnehavaren är således endast skyddad om användningen av kännetecknet i fråga är sådan att den kan göra intrång i varumärkets syfte, i synnerhet i dess huvudsakliga syfte som är att för konsumenterna garantera varans eller tjänstens ursprung. Detta är särskilt fallet när tredje mans påtalade användning av ett kännetecken är sådan att det framstår som om det skulle föreligga ett materiellt samband i näringsverksamhet mellan denna tredje mans varor eller tjänster och det företag som dessa varor eller tjänster har sitt ursprung i. Domstolen skall härvid kontrollera om de avsedda konsumenterna kan tolka kännetecknet, såsom tredje man använder detta, så att det syftar till att ange det företag som tredje mans varor härrör från (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 52 nämnda målet Anheuser-Busch, punkterna 59 och 60).

113 I förevarande fall är dessa kriterier inte uppfyllda. Kommissionen har nämligen, såsom framgår av handlingarna i målet, hittills endast använt ordet Galileo som ett samlande namn på dess projekt för satellitbaserad radionavigation. Kommissionen har härvid förvisso understrukit de olika fördelar som projektet kommer att erbjuda användarna i framtiden (se punkt 12 ovan), men den har inte beskrivit de varor eller tjänster som genom projektet kommer att kunna erbjudas till följd av forsknings-, utvecklings och omloppsfaserna, så att de går att jämföra med de varor och tjänster som sökandena erbjuder. Vad avser varor och tjänster som rör radionavigation i inskränkt mening, är det utrett att några sådana ännu inte har tillkommit till följd av projektet (se punkt 110 ovan).

114 Förstainstansrätten vill i detta sammanhang anmärka att ett kännetecken används "i näringsverksamhet" om det sker i samband med en affärsverksamhet som syftar till att ge ekonomisk vinst (se domen i det ovan i punkt 36 nämnda målet Travelex Global and Financial Services och Interpayment Services mot kommissionen, punkt 93, och där omnämnd rättspraxis).

115 Det är korrekt att kommissionen har understrukit att dess projekt har ett kommersiellt syfte. Kommissionen gör allt den kan för att projektet skall bli operationellt och att det skall leda till att tjänster rörande radionavigation via satellit verkligen skall kunna erbjudas enligt uppställd tidsplan, eftersom projektets syfte är just att det skall leda till att det kan utnyttjas ekonomiskt.

116 Icke desto mindre är kommissionens roll endast att starta ett projekt rörande radionavigation via satellit som "gemenskapens svar" på det amerikanska GPS-systemet och det ryska Glonass-systemet och att ge finansiellt stöd under forsknings-, utvecklings- och omloppsfaserna samt att skapa ett fungerande ramverk för hur projektet senare skall kunna utnyttjas ekonomiskt, bland annat genom att medverka i att skapa det "gemensamma företaget Galileo" och genomföra offentlig upphandling avseende åtgärder för att integrera Galileoprojektet i befintliga navigeringssystem.

117 Kommissionen har härigenom inte ägnat sig åt ekonomisk verksamhet, eftersom den inte har erbjudit varor eller tjänster på en marknad. Kommissionen har genom att använda ordet Galileo för projektets forsknings- utvecklings- och omloppsfaser, som föregår den fas då projektet kan utnyttjas ekonomiskt, inte syftat till att få en ekonomisk fördel gentemot andra operatörer, eftersom det inte finns några operatörer som konkurrerar med kommissionen på detta område. Sökandena har således fel i sitt påstående att kommissionen i detta sammanhang har gjort en konstlad åtskillnad mellan den fas där Galileoprojektet kan utnyttjas ekonomiskt och föregående faser.

118 Av detta följer att sökandena inte heller har styrkt att kommissionens bruk av ordet Galileo kan innebära ett intrång med avseende på de åberopade varumärkenas verkan och att detta har skett "i näringsverksamhet", i den mening som avses i artikel 5.1 b i direktivet och artikel 9.1 b i förordning nr 40/94.

119 Denna slutsats motsägs inte av omständigheten att kommissionen hos harmoniseringsbyrån har ansökt om registrering av ett gemenskapsvarumärke för Galileoprojektet, avseende "forsknings- och utvecklingstjänster inom området för radionavigation via satellit" och ansökt om registrering av ett bildvarumärke vid harmoniseringsbyrån (se punkterna 14 och 16 ovan).

120 Även om sådana åtgärder kan utgöra ett tecken på att varumärkessökanden har för avsikt att ägna sig åt näringsverksamhet, är så här inte fallet, med tanke på de särskilda omständigheterna, så länge som kommissionens åtgärder inte går utanför den roll som denna hittills har spelat i projektet rörande radionavigation via satellit och hur denna har använt ordet Galileo (se punkterna 113, 116 och 117 ovan).

121 I den del sökandena invänder att kommissionen med högsta sannolikhet kommer att låta koncessionsinnehavaren för det satellitbaserade systemet för radionavigation använda gemenskapsvarumärket, genom att överlåta varumärket eller ge licens att använda detsamma, anser förstainstansrätten att detta påstående för närvarande bara är en spekulation, vilken inte kan tillmätas större vikt än kommissionens motsatta påstående att den har ansökt om registrering av varumärket som en ren försiktighetsåtgärd, för att undvika risken att ett privatföretag lägger beslag på ordet Galileo och använder dess renommé, utan grund därför.

122 Sökandena har i själva verket endast uttryckt sin rädsla för att kommissionen kommer att låta privatföretag använda sitt gemenskapsvarumärke, när detta väl har registrerats vid harmoniseringsbyrån. Varumärket har emellertid ännu inte

registrerats, varför kommissionen för närvarande inte kan använda det över huvud taget. Sökandena har nämligen vid harmoniseringsbyrån invänt mot att varumärket registreras (se punkt 14 ovan), och denna invändning har suspensiv verkan, enligt artikel 57.1 i förordning nr 40/94. Med hänsyn till att det även går att överklaga invändningsenhetens beslut till behörig överklagandenämnd vid harmoniseringsbyrån, går det inte att avgöra om kommissionens varumärke till slut kommer att registreras.

123 Det är korrekt att gemenskapsdomstolarna har behörighet att i skadeståndsmål förplikta svaranden att betala ett visst belopp eller att besluta att denna är skadeståndsskyldig, även om skadans storlek ännu inte kan bedömas exakt, under förutsättning att det är fråga om en omedelbart förestående skada som kan förutses med tillräcklig säkerhet, varvid gemenskapsdomstolarna kan utdöma högre skadestånd när skadan väl är fastställd (domstolens dom av den 2 juni 1976 i de förenade målen 56/74–60/74, Kampffmeyer m.fl. mot kommissionen och rådet, REG 1976, s. 711, punkt 6, svensk specialutgåva, volym 3, s. 109, och av den 14 januari 1987 i mål 281/84, Zuckerfabrik Bedburg mot rådet och kommissionen, REG 1987, s. 49, punkt 14).

124 Det skall dock anmärkas att denna rättspraxis, även om den ger gemenskapsdomstolarna behörighet att bifalla ett skadeståndsyrkande även när skadans storlek inte kan bedömas exakt, inte ger dem behörighet att besluta att svarandeinstitutionen är skadeståndsansvarig utan att först ha konstaterat att denna institution verkligen har gjort sig skyldig till en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge sökanden rättigheter.

125 I förevarande fall räcker det inte att sökandena påstår att det finns en risk för att denna institution i framtiden kan komma att åsidosätta deras rättigheter enligt artikel 5.1 b i direktivet och artikel 9.1 b i förordning nr 40/94, under förutsättning att institutionen i näringsverksamhet kommer att använda ordet Galileo vad avser tjänster eller varor som omfattas av sökandenas varumärken, för att kommissionen skall kunna hållas ansvarig enligt artikel 288 andra stycket EG. Sökandena har bland annat inte styrkt att kommissionens bruk av ordet Galileo för sitt projekt med nödvändighet kommer leda till att deras rättigheter åsidosätts.

126 Av detta följer att kommissionens användning av ordet Galileo för sitt projekt rörande radionavigation via satellit inte i sig uppfyller de villkor som gäller för att artikel 5.1 b i direktivet och artikel 9.1 b i förordning nr 40/94 skall vara tillämpliga.

127 Kommissionen har således inte genom detta beteende åsidosatt sökandenas rättigheter enligt bestämmelserna i artikel 5.1 b i direktivet och artikel 9.1 b i förordning nr 40/94.

128 Sökandena har vidare gjort gällande att kommissionen har uppmanat och uppmuntrat privatföretag som är intresserade av att dra nytta av kommissionens projekt att redan nu använda ordet Galileo i kommersiella syften, det vill säga vad avser varor och tjänster. Sökandena har härvid hänvisat till ett tiotal tvister mellan dem och andra företag vid nationella domstolar och vid harmoniseringsbyrån (se punkterna 19–21 ovan). Enligt sökandena attraheras dessa företag med nödvändighet av möjligheten att använda detta ord i näringsverksamhet, i syfte att påtala sambandet mellan deras verksamhet och kommissionens projekt. Kommissionen måste därför hållas ansvarig för hur den privata sektorn använder ordet Galileo.

129 Förstainstansrätten vill härvid erinra om att gemenskapen endast kan hållas utomobligatoriskt skadeståndsansvarig för en rättsakt eller ett otillåtet agerande som en institution eller gemenskapsorgan är ansvarigt för (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 10 juli 1985 i mål 118/83, CMC m.fl. mot kommissionen, REG 1985, s. 2325, punkt 31, och av den 23 mars 2004 i mål C-234/02 P, Europeiska ombudsmannen mot Lamberts, REG 2004, s. I-2803, punkt 59).

130 Enligt fast rättspraxis måste den påstådda skadan ha ett tillräckligt direkt samband med det omtvistade beteendet, det vill säga beteendet måste vara den avgörande orsaken till skadan (se förstainstansrättens beslut av den 12 december 2000 i mål T-201/99, Royal Olympic Cruises m.fl. mot rådet och kommissionen, REG 2000, s. II-4005, punkt 26, och där omnämnd rättspraxis, vilket har fastställts av

domstolen i beslut av den 15 januari 2002 i mål C-49/01 P, Royal Olympic Cruises m.fl. mot rådet och kommissionen, ej publicerat i Rättsfallssamlingen). Det ankommer däremot inte på gemenskapen att ersätta alla former av negativa konsekvenser, även långsökta sådana, som kan följa av deras organs beteenden (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 4 oktober 1979 i de förenade målen 64/76 och 113/76, 167/78 och 239/78, 27/79, 28/79 och 45/79, Dumortier frères m.fl. mot rådet, REG 1979, s. 3091, punkt 21).

131 I förevarande fall är det korrekt att kommissionen har använt ordet Galileo för sitt projekt rörande radionavigation via satellit. Det är likaledes korrekt att kommissionen måste vara medveten om att företag som önskar dra ekonomisk nytta av detta projekt kommer att vara lockade av att använda samma ord för att dra nytta av kommissionens och projektets renommé.

132 Det är emellertid likaledes korrekt att det är på eget initiativ som dessa företag har använt ordet i fråga i samband med sin egen affärsverksamhet.

133 Sökandena har nämligen inte styrkt att kommissionen har tvingat dessa företag att använda detta ord eller aktivt uppmanat dem att använda det. De har inte ens påstått att det föreligger organisations- och funktionsmässiga band mellan företagen i fråga och kommissionen eller att detta har inflytande över dem genom att direkt eller indirekt kunna styra deras verksamhet. Slutligen finns det inget som tyder på att kommissionens val av ordet Galileo med nödvändighet har lett till att berörda företag har följt dess exempel, eftersom de inte kan veta om projektet i sin helhet kommer att bli en framgång.

134 Företagen anses ha kunskap om gemenskapsrätten och varumärkesrätten, varför det är rimligt att anse att de kan hållas ansvariga, enligt bestämmelserna i relevanta rättsordningar, för sitt eget beteende på marknaden, om de väljer att använda ordet Galileo i sin affärsverksamhet.

135 Av detta följer att företagens val skall anses vara den direkta och avgörande orsaken till den påstådda skadan, eftersom kommissionens eventuella bidrag till denna skada är för långsökt för att de berörda företagens ansvar skall kunna överföras på kommissionen.

136 Förstainstansrätten avfärdar därför delgrunden om åsidosättande av sökandenas varumärkesrätter.

— Den andra delgrunden: Kommissionen har betett sig vårdslöst gentemot sökandena

137 Vad avser delgrunden att kommissionen har underlåtit att göra en varumärkesutredning, räcker det att anmärka att gemenskapsinstitutioners försummelser endast kan ge upphov till skadeståndsansvar för gemenskapen i den mån institutionerna har överträtt en rättslig skyldighet att agera som följer av en gemenskapsbestämmelse (se domen i det ovan i punkt 36 nämnda målet Travelex Global and Financial Services och Interpayment Services mot kommissionen, punkt 143, och där omnämnd rättspraxis).

138 I förevarande fall har sökandena inte angett enligt vilken bestämmelse i gemenskapsrätten som kommissionen skulle vara skyldig att göra en utredning rörande tidigare registrering av varumärken som innehåller ordet Galileo. Eftersom kommissionens bruk av detta ord för sitt projekt rörande radionavigation via satellit inte innebär ett intrång i sökandenas varumärkesrätter, kan svarandeinstitutionens underlåtenhet att dessförinnan undersöka deras varumärken inte anses utgöra ett fel.

139 Av detta följer att sökandena inte heller här har styrkt att kommissionens beteende skulle utgöra ett rättsstridigt fel.

140 Förstainstansrätten avfärdar därför även delgrunden om att kommissionen har gjort sig skyldig till en underlåtenhet gentemot sökandena.

— Slutsats

141 Eftersom sökandena varken har styrkt att kommissionens beteende är rättsstridigt eller att det föreligger ett tillräckligt direkt orsakssamband mellan detta beteende och den åberopade skadan, är villkoren för att gemenskapen skall kunna anses utomobligatoriskt skadeståndsskyldig inte uppfyllda.

142 Sökandenas skadeståndsyrkande som grundas på principen om gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar skall därför ogillas.

Kommissionens ansvar för en lagenlig åtgärd

143 Sökandena har hävdat att kommissionen även kan vara skadeståndsskyldig för lagenliga åtgärder. I förevarande fall har kommissionens bruk av ordet Galileo inverkat och kommer att inverka på deras rättigheter på ett sätt som är helt unikt för endast dem, eftersom de är de enda företag vars rättigheter påverkas av åtgärden i fråga (ovanlig skada). Risken att en myndighet gör intrång i en varumärkesrätt genom att använda ett visst ord för ett projekt, trots att myndigheten lätt hade kunnat undvika att göra detta intrång, utgör inte en normal risk som beror på att ett

företag ägnar sig åt näringsverksamhet inom ett visst område (särskild skada). Kommissionens ovarsamma val att använda ordet Galileo rättfärdigas inte heller av något allmänt ekonomisk intresse (frånvaro av rättfärdigande grund).

144 Förstainstansrätten anmärker härvid att den omständigheten att det, såsom i förevarande fall, inte kan fastställas att det agerande som lagts gemenskapsinstitutionerna till last är rättsstridigt, inte innebär att de företag som ändå anser sig ha vållats skada genom detta beteende i något fall kan erhålla kompensation genom att gemenskapen blir utomobligatoriskt skadeståndsskyldig (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 29 september 1987 i mål 81/86, De Boer Buizen mot rådet och kommissionen, REG 1987, s. 3677, punkt 17; svensk specialutgåva, volym 9, s. 165).

145 Enligt artikel 288 andra stycket EG grundar sig nämligen gemenskapens skyldighet att ersätta skada som orsakats av dess institutioner på de "allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar". Det görs i denna bestämmelse följaktligen inte någon begränsning av räckvidden av dessa principer på så sätt att de endast skulle kunna grunda utomobligatoriskt skadeståndsansvar för gemenskapen när dess institutioner har agerat rättsstridigt.

146 Enligt medlemsstaternas regler om utomobligatoriskt skadeståndsansvar är det möjligt för enskilda att, om än i varierande grad och på olika villkor, få ersättning utdömd av domstol för vissa skador, även då den som har orsakat skadan inte har gjort sig skyldig till rättsstridigt agerande.

147 Om en skada har uppkommit till följd av ett agerande från gemenskapsinstitutionernas sida vars rättsstridighet inte kan styrkas, kan gemenskapen bli utomobligatoriskt skadeståndsansvarig då följande villkor samtliga är uppfyllda: att det verkligen föreligger en skada, att det finns ett orsakssamband mellan denna skada och gemenskapsinstitutionernas agerande, och att skadan är av ovanlig och särskild

karaktär (domstolens dom av den 15 juni 2000 i mål C-237/98 P, Dorsch Consult mot rådet och kommissionen, REG 2000, s. I-4549, punkt 19).

148 Vad beträffar sådan skada som näringsidkare kan lida till följd av gemenskapsinstitutionernas verksamhet gäller att en skada är onormal när den går utöver de ekonomiska risker som verksamhet inom den berörda sektorn är förenad med (domen i det ovan i punkt 80 nämnda målet Afrikanische Frucht-Compagnie och Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert mot rådet och kommissionen, punkt 151, och där omnämnd rättspraxis).

149 Förstainstansrätten anser att även om man skulle anta att sökandena lyckas styrka att de har lidit en verklig skada på grund av kommissionens bruk av ordet Galileo, kan denna skada inte anses gå utöver de ekonomiska risker som sökandenas bruk av samma ord i sina varumärken är förenat med.

150 Sökandena kunde nämligen när de valde att använda namnet Galileo vad avser deras varumärken, varor och tjänster, inte ha varit ovetande om att de hänvisade till förnamnet på en berömd italiensk matematiker, fysiker och astronom, född i Pisa år 1564, som är en förgrundsfigur i Europas kulturella och vetenskapliga historia. Sökandena har således medvetet tagit risken att någon annan, i förevarande fall kommissionen, lagenligt, det vill säga utan att göra intrång i deras varumärkesrätter, kan använda samma berömda namn för sitt forskningsprogram rörande radionavigation via satellit. National Aeronautics and Space Administration (NASA) (den amerikanska myndigheten för flyg- och rymdforskning) hade för övrigt år 1989 redan valt ordet Galileo för en rymdfärd, när man sände en forskningssatellit mot planeten Jupiter.

151 Under dessa omständigheter kan det inte anses att sökandena har lidit en onormal skada.

152 Detta konstaterande är tillräckligt för att utesluta rätt till skadestånd. Det är således inte nödvändigt att förstainstansrätten prövar huruvida villkoret att skadan är av särskild karaktär är uppfyllt.

153 Härav följer att sökandenas skadeståndstalan inte kan vinna bifall på den grunden att gemenskapen skulle ha ådragit sig utomobligatoriskt skadeståndsansvar på grund av ett icke rättsstridigt agerande av dess organ.

154 Av det ovan anförda följer att talan skall ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

155 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

156 Kommissionen har yrkat att sökandena skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet, skall de förpliktas att bära sina rättegångskostnader och att ersätta svarandeinstitutionens rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Sökandena förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Pirrung Meij Forwood

Pelikánová Papasavvas

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 10 maj 2006.

E. Coulon J. Pirrung

Justitiesekreterare Ordförande

Innehållsförteckning

Bakgrunden till tvisten ..... II - 1298

1. Sökandenas bruk av ordet Galileo ..... II - 1298

2. Kommissionens bruk av ordet Galileo ..... II - 1300

3. Kommissionens ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke ..... II - 1303

4. Skriftväxlingen mellan sökandena och kommissionen ..... II - 1304

5. Andra fall av talan och administrativa klagomål som sökandena har väckt parallellt med förevarande tvist ..... II - 1305

Förfarandet och parternas yrkanden ..... II - 1306

Rättsfrågan ..... II - 1308

1. Upptagande till sakprövning ..... II - 1308

Parternas argument ..... II - 1308

Förstainstansrättens bedömning ..... II - 1310

Huruvida ansökan uppfyller kraven på klarhet och precision ..... II - 1310

— Nationella varumärken, gemenskapsvarumärken och varumärken registrerade i länder som inte är medlemmar i gemenskapen ..... II - 1311

— Välkända varumärken ..... II - 1313

— Gemenskapsvarumärkena ..... II - 1313

— Firmanamn och domännamn ..... II - 1314

Yrkandena om att kommissionen skall föreläggas att upphöra med sina påstått rättsstridiga åtgärder ..... II - 1317

Slutsats ..... II - 1320

2. Prövning i sak ..... II - 1321

Kommissionens skadeståndsansvar för rättsstridiga åtgärder ..... II - 1321

Inledande anmärkningar ..... II - 1321

Parternas argument ..... II - 1322

Förstainstansrättens bedömning ..... II - 1327

— Den första delgrunden: Åsidosättande av sökandenas varumärkesrätter ..... II - 1327

— Den andra delgrunden: Kommissionen har betett sig vårdslöst gentemot sökandena ..... II - 1335

— Slutsats ..... II - 1336

Kommissionens ansvar för en lagenlig åtgärd ..... II - 1336

Rättegångskostnader ..... II - 1339